

Dr Leon Baranowski (1902-1968)

Dr Leon Baranowski, syn Faustyna, urodził się 2 marca 1902 r. w Wilnie. Studia lekarskie podjął na organizującym się Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Należał do grupy pierwszych dziesięciu studentów, którzy we wskrzeszonym Wydziale Lekarskim USB uzyskali w roku akademickim 1924/1925 absolutorium i przystąpili do zdawania egzaminów dyplomowych. Dyplom doktora wszech nauk lekarskich uzyskał przed 15 lipca 1925 r.

Po studiach zainteresował się neurologią. Przez szereg lat specjalizował się w neurologii w Klinice Neurologii USB kierowanej przez prof. Stanisława Władyczkę, początkowo jako wolontariusz, następnie jako hospitant. W 1934 r. nastąpiło włączenie Kliniki Neurologii do Kliniki Chorób Psychiczych i powstanie Kliniki Chorób Nerwowych i Umysłowych, którą kierował prof. Maksymilian Rose. Był długoletnim współpracownikiem prof. Rosego, jakkowiek najpewniej jako wolontariusz (hospitant), bowiem nie był wymieniany jako pracownik w składach osobowych Kliniki Chorób Nerwowych i Umysłowych.

W okresie okupacji w latach 1941-1945 kierował jako ordynator oddziałem neurologicznym Szpitala Miejskiego w Wilnie. Po repatriacji w marcu 1945 r. znalazł się w Gdańsku, gdzie podjął pracę początkowo jako starszy asystent (od 1.08.1945 r.), a następnie jako adiunkt (od 30.06.1946 r.), w powstającej Klinice Neurologii Akademii Lekarskiej w Gdańsku kierowanej przez prof. Władysława Jakimowicza. Pracę w Uczelni zakończył 31 października 1954 r., obejmując stanowisko ordynatora oddziału neurologicznego w Szpitalu Miejskim w Gdyni. Na tym stanowisku pozostał do końca swojej aktywności zawodowej, pracując dodatkowo jako lekarz specjalista w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowej w Gdańsku. Jako ordynator wyszkolił wielu lekarzy.

Jak napisała we wspomnieniu o Nim prof. Zofia Majewska^{*}: *Przez cały czas pracy w Gdyni nie stracił jednak kontaktu z Kliniką, śledził bacznie postępy wiedzy lekarskiej i do ostatniej chwili, pomimo ciężkiej choroby, brał udział w posiedzeniach Oddziału Gdańskiego Polskiego Towarzystwa Neurologicznego. Był dobrym kolegą, rzetelnym lekarzem, doskonałym fachowcem, jednym z tej dawnej ekipy neurologicznej, która swą wiedzę kształtowała przede wszystkim przy łóżku chorego. Odszedł 24 listopada 1968 r.*

^{*}Zofia Majewska, *Dr Leon Baranowski (2 III 1902 – 4 XI 1968) Wspomnienie pośmiertne*, Neur. Neurochir. Pol., 1969, T. III (XIX), nr 3.

KLINIKA CHOROÓB NERWOWYCH

Kierownik: Władysław Jakimowicz, dr w. n. lek., profesor nadzwyczajny chorób nerwowych

Adiunkt: Leon Baranowski, dr w. n. lek.

Asystenci starsi: Franciszka Banachowska, lek., Zofia Majewska, dr w. n. lek., Stanisław Żebrowski, lek.

Asystenci młodszy: Anna Dąbrowska, Stefan Sokołowski, dr w. n. lek.

Skład osobowy ALG 1947-1948

rys. Alina Boguszewicz